

(Kort bemærkning).

**Bjarne Laustsen (S):**

Der er ingen grund til at blive inspireret af et forslag, der ingen praktisk betydning har, for den slags ting ordnes jo med sanktioner.

Men bortset fra det skal vi nu have det på det rene, om hr. Bent Bøgsted kun har været inviteret til morgenkaffe, eller om han også har deltaget i andre seancer. For det har jeg ikke set at Dansk Folkeparti har gjort.

Jeg ved godt, at i læserbreve og i tv-indslag og i deres blad, som de sender rundt, osv., bryster de sig af det her. Men er det ikke en kendsgerning, at det er sådan, at aftalen var på plads, selv det forslag og det forhold med de 58-59-åri-ge? For der optrådte nemlig en fejl i forligsteksten klokken halv fem om morgenen, og den havde Dansk Folkeparti overhovedet ikke set, det var Socialdemokratiet, der fik ordnet det forhold, sådan at det stadig væk er de enkelte regioner, der tilrettelægger, om de skal aktiveres eller ej.

Hvis vi kunne lave løsninger sammen, havde vi formodentlig allerede gjort det. Dansk Folkeparti taler meget om barsel, arbejdsskader, BST. Hvornår kommer der noget? Hvornår vil man være sammen om noget? For sammen kan vi jo udløse et flertal mod regeringen. Men hver gang trækker man sig. Man er jo kommet til at skrive under på den musefældeklause l i forbindelse med finansloven, der gør, at det ikke vil være muligt.

(Kort bemærkning).

**Bent Bøgsted (DF):**

Jeg vil starte med hr. Bjarne Laustsen denne her gang. Det er da klart, at hr. Bjarne Laustsen ikke ser, hvornår Dansk Folkeparti er ovre hos ministeren, når vi ikke er ovre samtidig. Så er det da klart, at det ikke er til at se, hvornår Dansk Folkeparti er derovre.

Til hr. Ole Sohn: Det første vil jeg sige nej til, og til det andet med dagpenge vil jeg nævne – hvilket hr. Ole Sohn også selv var inde på – det der med at give ministeren ideer ved at sige det for højt, men nej, det er ikke Dansk Folkepartis intentioner.

Og til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Det her lovforslag kræver jo, at arbejdsgiverne tager imod det tilbud, der ligger i det her med værktøj, at få folk i arbejde. Så sådan ... nej, det sidste smuttede, beklager. Jeg prøver nok igen.

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

**Ole Vagn Christensen (S):**

Jeg bemærkede, at hr. Bent Bøgsted var meget inde på rådighedskontrollen og rådighedssagerne. Så går jeg også ud fra, at vi kan få et bekræftende svar fra hr. Bent Bøgsted, som også var meget optaget af, at man skulle tage hensyn til de lediges rettigheder: I disse rådighedssager, som rådighedskontrollen tager op, vil det vel være fornuftigt, at vi får en slags sagsfrister, så folk også ved, hvornår de kan få deres penge udbetalt? Selv om der foregår en rådighedskontrol, bør den vel også have en afslutning.

Jeg synes, det kunne være en god sag for hr. Bent Bøgsted at være med til at sige til ministeren: Selvfølgelig skal der være sagsfrister i det her system.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

**Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):**

Hvis man nu har det udgangspunkt, som hr. Bent Bøgsted har, at arbejdsløshed er en kombination af, at det er den arbejdsløses egen skyld, og at der ikke er nogen job at få, så vil jeg bare spørge: Hvis det nu er en kombination, hvorfor laver man så en lovgivning, der rammer alle?

Er alle de 30.000, der er gift og er på kontanthjælp, som nu bliver beskåret 1.000 kr. om måneden pr. par, dovne? Laver man kollektiv afstraffelse, eller er det et spørgsmål om, at man kan sige over en bred bank, at alle, der er gift og på kontanthjælp, er dovne, og at det er deres egen skyld, at de er arbejdsløse?

(Kort bemærkning).

**Bent Bøgsted (DF):**

Så må jeg hellere starte med fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Jeg havde også skrevet nej på det sidste stykke papir, men det er det med at huske spørgsmålet. Nej, de 30.000 er absolut ikke dovne. Men det her skulle gerne føre til, at de får tilbudt et job eller en uddannelse, som de så skal gå i gang med. Der må vi så se, om der også bliver den mulighed, eller der er et eller andet, vi skal kigge på igen, for der står i arbejdsmarkedsreformen, at de skal have tilbudt et job eller en uddannelse.

Til hr. Ole Vagn Christensen: Når hr. Ole Vagn Christensen snakker om sagsfrister, går jeg ud fra, at hr. Ole Vagn Christensen selv bringer dem